

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15921/2023
11.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник адвокат Владимир Мишковић из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3442/22 од 14.12.2022. године, у седници одржаној 11.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3442/22 од 14.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3442/22 од 14.12.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 26595/20 од 14.12.2021. године, ставом I изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име претрпљених душевних болова због умањења опште животне активности износ од 250.000,00 динара са законском затезном каматом од 14.12.2021. године до исплате. Ставом II изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу преко досуђеног износа ставом првим изреке, за износ од још 150.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањења опште животне активности са припадајућом каматом. Ставом III изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 152.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом IV изреке, одбијен је захтев тужиоца за износ законске затезне камате досуђене на трошкове поступка за период од пресуђења до извршности.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3442/22 од 14.12.2022. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке, првостепене пресуде тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у

износу од 107.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужилац је одговорио на ревизију тужене. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је основ накнада нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед умањења опште животне активности, тако што је оцењено да је тужбени захтев тужиоца делимично основан.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредби материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, те оценом приговора застарелости која је у складу са становиштем Врховног касационог суда, односно Врховног суда изреженим у одлукама, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете, поднета је 17.05.2016. године, а вредност предмета спора је 400.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника адвоката за састав одговора на ревизију тужиоцу нису били потребни у смислу одредбе члана 154. ЗПП. Из тих разлога Врховни суд је одлуку као у ставу трећем изреке донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**